

Med flickrumsdörren på glänt

KONST

**Olle Olsson Hagalund-huset:
Henrik Håkansson (t o m 6/11)
Galleri Lars Bohman:
Marianna Uutinen (t o m 6/11)**

● Insekternas konung *Henrik Håkansson* har i Olle Olsson Hagalunds idyll i Solna, inte långt från Fjärilshuset, byggt ett paradiset för en familj kongobaggar som han själv har odlat fram. Bakom den lilla fönsterlösa lekstugans foliefasad lever de grönrändiga insekternas familjeliv (fast de betar sig underligt på grund av dieten på den jästa frukten) bland palmer och bananer i olika stadier av förruttelse.

Om man sedan följer den foliesnitladeningen hamnar man i barnkammaren där kongolarverna växer till sig, ackompanjerade av Lou Reed på en bandspelare bland mull och bananer. Man kan också följa deras utveckling på fotografier som i likhet med de prydligt textade informationslapparna är uppnålade i knåhöjd på väggen.

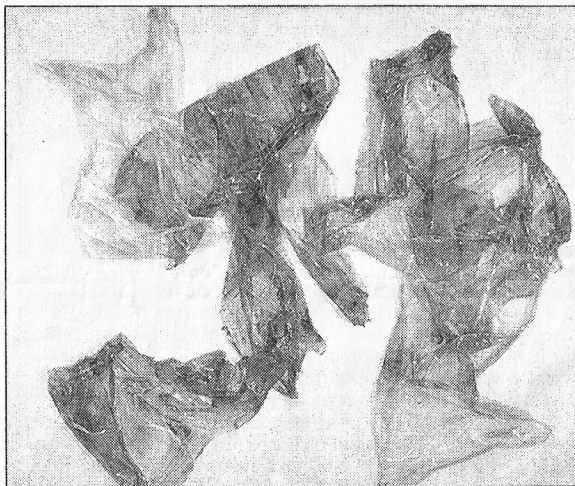
Det är en sluten värld i barnstorlek som Henrik Håkansson har skapat där det är han själv som är demiurgen. Men det som sker sker i smått och

med samma naiva entusiasm som om Pelle i Saltkråkan skulde ha redovisat ett grupparbete om kaniner. Lite smittande är det men det vill tyvärr ändå aldrig spira ordentligt.

MEDAN Henrik Håkansson hemtamt rumsterar om i scoutens och fältbiologens lekstuga, som också har drag av pojkrum, har *Marianna Uutinen* egentligen bara gläntat på dörren till flickrummet. Tidigare – då hon i sitt "kitschen" spritsade, men även virkade och vävde med färgen – blev målningarna och objekten ofta skira, men på *Galleri Lars Bohman* draperar hon nu svultstiga sjok av akrylfärg på rena vita dukar.

Anslaget är stort och de dramatiska gesterna är besläktade med såväl Nike från Samotrake som Berninis Den heliga Teresas extas. Ibland skönjer man något obestämt bakom färgsjoken – som liknar allt från glansigt karamellpapper och pärllemorskimrande sop-påsar på rulle till begagnade kondomer – men lika ofta stoppar de upp blicken och returnerar den till betraktaren.

Det abjektalt fränstötande har i alla fall lämnat plats åt mer dekadens: Om hennes verk länge har varit eleganta i sin blasfemi har de nu blivit

Marianna Uutinen draperar svultstiga sjok av akrylfärg på rena vita dukar.

Foto: DAN HANSSON

extravaganta, också i sin energi. Det är ett kroppsligt måleri som ändå hela tiden förblir just måleri.

Den rosatonade utställningen Feelings är känslösam som en schlager och glittrig som ett bokmärke. Men pyromanen

Marianna Uutinen får fyr på tomteblisset: Flickrummets estetik, ritualer och drömmar tänder på den abstrakta expressionismen. Det är vackert att se.

MARIA LIND